KUN PUPUSISKO SAIRASTUI

Pirja Kiema
Kuvitus Tea Ikonen

Kun pupusisko sairastui

Tarina: Pirja Kiema
Kuvitus ja taitto: Tea Ikonen
ISBN 978-952-68675-0-2 (sid.)
ISBN 978-952-68675-1-9 (PDF)
Painopaikka: Kirjapaino Öhrling Oy, Tampere 2017

Erityinen sisaruus

Pirja Kiema

KUN PUPUSISKO SAIRASTUI

Kuvitus Tea Ikonen

Kaksi pikkuista pupua
hiljaisina hiekkalaatikolla istuvat.
Leikki ei nyt tahdo luistaa,
liian paljon mieli muistaa.

Äiti itkee kotona
lamaantuneena huolesta.
Ei edes ruokaa meille keitä,
ei illalla sänkyyn peitä.

Isä siskon kanssa kiiti sairaalaan
ja sinne sisko joutui makaamaan.
Me matkustimme katsomaan,
oliko sama pupu enää ollenkaan.

Oli sairaala suuri, valtava
parkkipaikka täynnä takseja, ambulansseja.
Käytävillä sänkyjä, verta, haavoja.
Näinkö paljon täällä on sairaita?

Siskolta karvoja lähti turkista
oli letkuja kädessä, rinnassa.
Katsoimme laitteita, pelotti
ja siskon kone piipitti.

Kävi lääkäri ja sairaanhoitaja.
– Isälle vain juttelivat.
Sisko lääkkeitään yritti nielaista.
– Hyi, kuinka ne oksettivat!

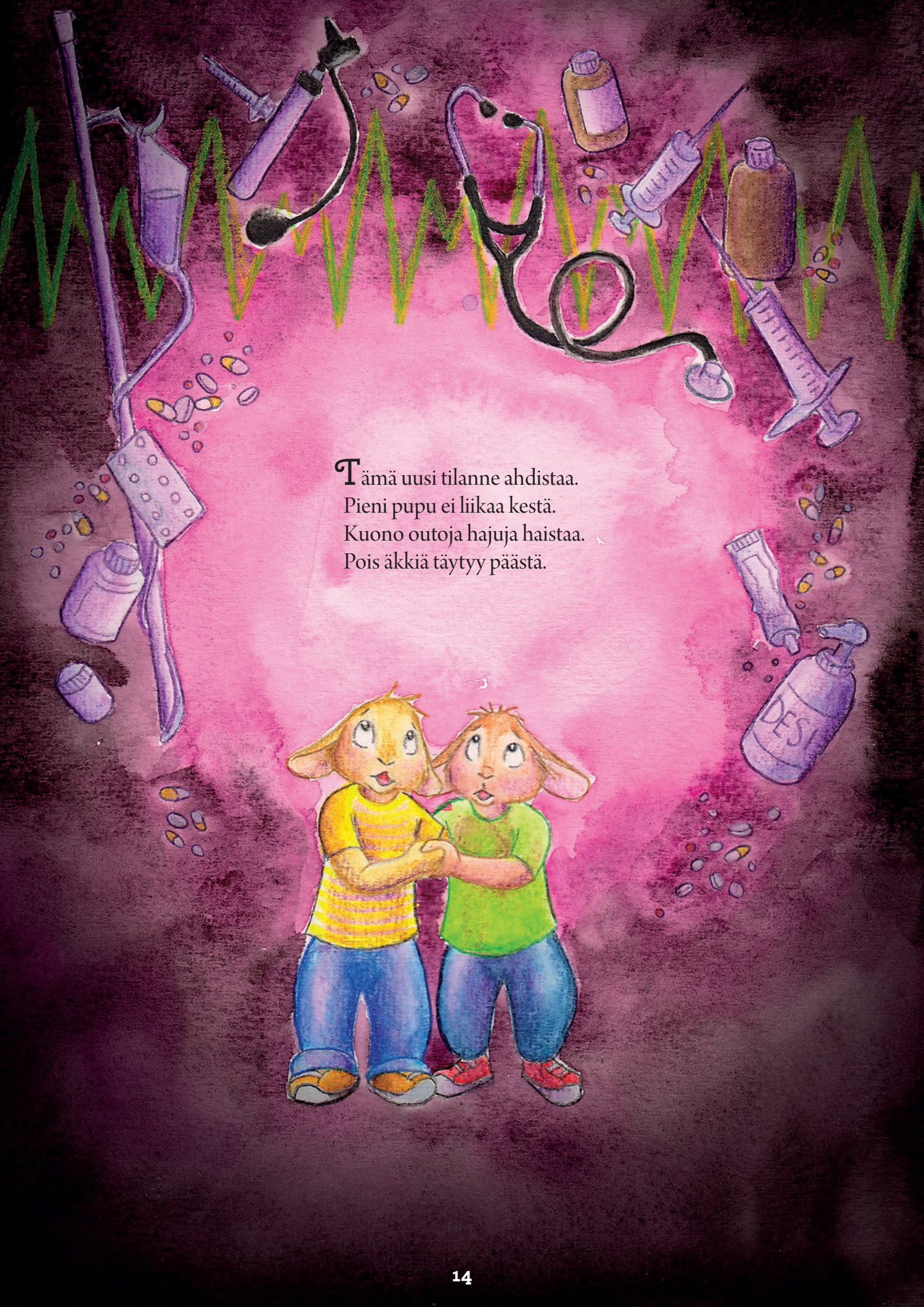

Tämä uusi tilanne ahdistaa.
Pieni pupu ei liikaa kestä.
Kuono outoja hajuja haistaa.
Pois äkkiä täytyy päästä.

Miksi äiti ei meitä huomaa?
On elämä niin kamalaksi tullut.
Voisiko kaiken unohtaa
ja leikkiä niinkuin ennen?

Mutta unessa, unessa se tulee taas
kun ambulanssiketut vie siskon.
Ja luulen, niin pelkään,
että meidän on syy,
kun kiusasimme siskoa hetken.

Ei otettu leikkiin, huudettiin,
siskon syyksi riita pistettiin.

Kaksi pikku pupua
hiekkalaatikolla mietti
ja ankarasti itseään syytti.

Tuli pihalle naapureita,
sanoivat: nyt tarvitsette meitä!
Autamme äitiä, isää, teitä.

Kaikki hyväksi vielä kääntyy.
Nyt jutellaan ja leikitään
ennenkuin sydämet nääntyy
suruun ja ikävään.

Ei peli ole vielä menetetty.
Taistelu on vasta alussa.
Siskolta sairaus on löytynyt
ja se pistää mahassa.

Ei sitä voi kukaan aiheuttaa
lyömällä, kiusaamalla.
Eikä se teihin tartukaan,
se on piilossa ihon alla.

Me ystävät kaikki toivomme:
saa sisko vielä kanssanne juosta.
Nyt vain rohkeutta laulamme:
Ylös ponnistakaa syytösten suosta.

Soitto auttoi pupuja kestämään.
Olo helpottui hiukan.
Sairaus ei syy ole kenenkään.
Siskoa hoidetaan kilvan.

Nyt puput jo kakkuja taputtaa,
kun äiti ikkunasta huikkaa.
– Tulkaa lapset letulle, hillolle.
Sitten peittelen unille, peiton alle.

Ei väisty viereltä hoitajat
ne siskon unta vahtii.

Kotona puput pikkuiset
hengittävät samaan tahtiin.

Levon saa myös vihdoin vanhemmat
– uni kerää uuteen päivään voimaa.
Huolen jakoivat hyvät ystävät
– lämmin apu sydäntä hoivaa.

SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖ
TUKEE VEIKKAUKSEN TUOTOILLA

Tämä kirja on syntynyt kirjoittajan tyttären sairastuttua vakavasti. Kirjassa on sanoitettu terveiden sisarusten tuntemuksia elämänmuutoksesta, kun turvallinen ja tuttu maailma vaihtuu epävarmuuteen ja uusiin asioihin, joita sairastuminen perheessä tuo tullessaan. Kirjan on tarkoitus auttaa pieniäkin lapsia samaistumaan pupuihin ja käsittelemään elämänmuutosta.

Erityinen sisaruus

Kirjan julkaisemisen mahdollisti
Erityinen sisaruus -projekti
www.erityinensisaruus.fi

ISBN 978-952-68675-1-9 (PDF)